

Usikkerhed under sikkerhedskonferencen

Den 20. februar 2020, Neue Solidarität

Af Alexander Hartmann

Medens disse linjer skrives, samles deltagerne i den 56. sikkerhedskonference i München (MSC). Over 500 højtplacerede internationale beslutningstagere ventes at deltage i konferencen, der finder sted mellem den 14. og 16. februar, deriblandt over 35 stats-og regeringschefer såvel som omkring 100 udenrigs- og forsvarsministre. De Forenede Stater repræsenteres af deres nykonservative udenrigsminister Mike Pompeo.

Ikke for første gang vil diskussionen blive præget af en voksende følelse af fortvivlelse hos de vestlige eliter over deres tiltagende uformåenhed til at påtvinge resten af verden deres vilje. Wolfgang Ishinger, der har ledet møderne siden 2008, offentliggjorde den 10. februar i Berlin Münchenmødets sikkerhedsberetning og kundgjorde, at dette års mødetema ville hedde "Westlessness" ("Vestløshed"). Hvad han mener med det, beskriver han således: "Der optræder for tiden et dobbelt fænomen, nemlig for det første, at Vesten er mindre vestligt, og for det andet, at verden som helhed er mindre vestlig. Hvad betyder det for de tyske, europæiske og globale forhold, især for vor sikkerhedspolitik?" Ischinger sagde, at der eksisterer "en vidt udbredt følelse af ubehag og uro over den tiltagende usikkerhed angående Vestens grundlægende betydning. Mange sikkerhedspolitiske udfordringer synes at forekomme uadskilleligt forbundne med det, som nogle betegner som det vestlige projekts nedgang."

Desuden, fortsatte han, "synes vi at have mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af

Vesten. Selvom dette måske er den vigtigste strategiske udfordring for de transatlantiske partnere, virker det usikkert, om Vesten kan udvikle en fælles strategi for en ny æras stormagtskonflikter.”

Når Ischinger klager over, at vi “har mistet en fælles forståelse af, hvad det overhovedet vil sige at være en del af Vesten”, så tænker han øjensynligt først og fremmest på holdningen hos den amerikanske præsident Donald Trump. Trump vandt præsidentvalget i 2016 med et løfte om at bryde med doktrinen om de evige krige og at oprette gode forbindelser til Rusland og Kina. Siden da har de vestlige eliter forsøgt alt for at forhindre ham i at holde dette løfte og få ham afsat fra embedet; men med det mislykkede forsøg på at få ham afsat, har Trumps chancer for at beholde embedet også efter det næste præsidentvalg, tiltaget betydeligt.

Dette er fra de vestlige elitors synspunkt næsten den “størst tænkelige ulykke”: Hvis USA forlader sin afvisende holdning over for Rusland og Kina, så mangler de vestlige eliter den politibetjent, der skal gennemtvinge deres krav over for de genstridige nationer. Det britiske overhus offentliggjorde for godt et år siden en rapport, i følge hvilken den britiske politiks vigtigste prioritet måtte være at forhindre en ny præsidentperiode for Trump, fordi skaderne for det britisk-amerikanske “særlige forhold” ellers ville blive uoprettelige. Og en del af strategien for at forhindre et genvalg af Trump er at ophede krisecentre som Irak og Syrien i et forsøg på at få draget Trump ind i en krig og derved foranledige ham til at bryde sine valgløfter.

Tidligere udenrigsministre advarer om fare for atomkrig

Rent faktisk er det netop den geopolitiske holdning, hvormed de i München forsamlede repræsentanter for de “vestlige” eliter prøver at påtvinge resten af verden deres “liberale internationale orden”, selv den største trussel mod den globale sikkerhed. Den 10. februar udsendte “Aspen Ministers Forum”, en forening af tidligere udenrigsministre fra hele

verden, en erklæring, hvor de forlangte en forlængelse på 5 år af den nye START-nedrustningsaftale og advarede om, at faren for en atomkrig er stor, hvis denne og tilsvarende forholdsregler ikke gennemføres.

“I dag befinder verden sig i tilbagegang”, står der i erklæringen. “De geopolitiske spændinger tiltager, og mange stormagter fremhæver atter atomvåbnenes betydning i deres militærstrategier.” De tidligere udenrigsministre konstaterer “en øget oprustningskappestrid mellem De forenede Stater og Rusland, en øget risiko for militære uheld og en forringelse af de forhandlede aftaler om reducere af våbnene og ikke-spredning af atomvåben. Alle disse ting bidrager til en hurtigt aftagende kernevåbensikkerhed og en øget mulighed for anvendelse af atomvåben, enten bevidst eller som følge af en utilsigtet eskalation.”

De henviser til den nyeste skarpe konfrontation mellem USA og Iran, der har vist, “hvor hurtigt manglen på retningslinjer kan bringe os til kanten af en krig. Som følge af en udhuling af de internationale aftaler og de diplomatiske kanaler, nærmede vi os muligheden for en ulykke... Farerne for en fejlregning er for store til, at statslederne kunne gribe til tvetydig kommunikation, trusler og militære aktioner.” De kræver derfor “et genoplivet internationalt samarbejde, der hviler på den offentlige forståelse af farerne og mulighederne for risikoneutralisering.”

Hovedophavsmændene til erklæringen er den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine K. Albright og den russiske udenrigsminister Igor Ivanov. Blandt de 23 øvrige underskrivere er Alexander Downer, Anne Moussa, Joschka Fischer, Malcolm Rifkind og Javier Solana.

Rusland agiterer for et topmøde mellem de fem stormagter

Netop af samme grund har grundlæggeren og forkvinden for Schiller Instituttet længe anbefalet et nyt paradigme for internationale relationer, der ikke længere grunder sig på

konkurrencetækning mellem stormagterne, men på et samarbejde i menneskehedens fælles interesse. Efter mordet på den iranske general Soleimani den 3. januar opfordrede hun til en hastekonference mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi for at arbejde for en bilæggelse af konflikterne. Helt tilsvarende har Ruslands præsident Putin den 15. januar foreslået et topmøde mellem stats- og regeringscheferne for de 5 faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd, og ud fra højtstående russiske diplomaters udtalelser fremgår det, at Rusland tager dette forslag meget alvorligt.

Således har udenrigsminister Lavrov den 7. februar i en tale i anledning af et særfrimærke til minde om 75-årsdagen for Jaltakonferencen mellem USA, Sovjetunionen og Storbritannien hentydet til Putins forslag. Angående betydningen af Jaltakonferencen bemærkede Lavrov: "Konferencen, som bragte førerne af koalitionen mod Hitler sammen, fandt sted i en atmosfære af gensidig forståelse og samarbejde. Førerne af de tre stormagter havde vilje nok til at vokse ud over deres egne ambitioner og stridigheder og udarbejde konstruktive forslag med henblik på en snarlig afslutning af krigen og opbygningen af en efterfølgende international sikkerhedsarkitektur. Jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at kaste et blik tilbage på de fælles interesser i historien, når verden i dag står over for talrige udfordringer og trusler", understregede Lavrov.

Under en audiens i anledning af det russiske diplomatis dag den 10. februar talte Ruslands ambassadør i De forenede Stater, Anatolij Antonov, om styrkelsen af forholdet til USA. Han understregede: "Vort land har aldrig unddraget sig ansvaret for sikring af fred og stabilitet... Vi værner om principperne for ikke-indblanding i indre anliggender." Og han erklærede også: "Vi vil gå vort stykke af vejen til enhver stat, der forsøger at opbygge et forhold til Rusland på grundlag af gensidig respekt og interesseudligning. Vi er overbeviste om, at forbedringen af det russisk-amerikanske

samarbejde ikke blot svarer til begge landes interesser, men også vil få en produktiv indvirkning på verdens gang som helhed.”

Angående præsident Putins opfordring til et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd sagde Antonov: “Hvad det angår regner vi med hjælp fra vore partnere til at virkeliggøre initiativerne... Kina og Frankrig har reageret positivt på indbydelsen, men Rusland har endnu ikke modtaget noget svar fra De forenede Stater og Storbritannien.”

Også FN-sekretariatet anser sådant et topmøde for en god ide. “Vi vil hilse ethvert møde mellem sikkerhedsrådets faste medlemmer velkommen, da det forhåbentligt vil kunne føre til et øget samarbejde mellem disse fem lande i sikkerhedsrådet”, udtalte FN's generalsekretær Stéphane Dujarric den 13. februar. Spørgsmålet om, hvorvidt den russiske side havde anmodet FN's generalsekretær om at arrangere et sådant møde under FN's generalforsamling i september, besvarede Dujarric ikke.

Da den russiske præsident Vladimir Putin allerede har tilkendegivet, at han vil tale på generalforsamlingen i september, og da Kina og Frankrig har tilkendegivet deres understøttelse af initiativet, behøver præsident Trump blot at tage flyveren til New York. Og hvis det er sandsynligt, at et møde finder sted mellem disse fire præsidenter, vil Boris Johnson formodentligt heller ikke blive væk.

Der eksisterer altså en reel mulighed for, at “Vestens” geopolitiske konfrontationsholdning kan afløses af et nyt mønster for globalt samarbejde. Disse udsigter kan ligge til grund for Ischingers pessimistiske ytringer. Rent faktisk bør de dog give anledning til optimisme, da det er en langt større trussel mod sikkerheden i verden, hvis tilhængerne af den gamle orden gennemfører deres hensigter.

Den, guderne vil tilintetgøre...

17. februar (EIRNS) – Fokuser ikke på et enkelt aspekt af de forskellige kriser, som menneskeheden står overfor, advarede Helga Zepp-LaRouche i går. Denne fremgangsmåde vil føre til en fejlagtig fortolkning af, hvad der foregår i verden, og hvad der skal gøres ved det. Spørgsmålet er: Hvorfor truer COVID-19-virusepidemien med at blive til en global pandemi, hvis den ikke begrænses? Hvorfor kan det forpurrede forsøg på rigsretssag mod præsident Donald Trump blive et endnu mere ubehageligt åbenlyst statskup? Hvorfor kan angrebet af græshoppesværme, der fejer over Afrikas Horn, blive til en fuldstændig græshoppeplage, der ødelægger fødevareforsyningen for nationer, der tegner sig for næsten 2 milliarder af klodens 7,6 milliarder mennesker? Hvorfor er den aktuelle dekonstruktion af musik og kunst på vej til at omdanne menneskeheden til en satanisk sekt? Og hvorfor sker alt dette på samme tid?

Svaret er, fortsatte Zepp-LaRouche, at “vi befinder os i en ekstraordinær tumultarisk forandring af en historisk periode, hvor de fleste mennesker absolut ikke er klar over, hvor gigantisk den transformation og det sammenbrud der foregår faktisk er”. Det såkaldte ‘Vesten’ er i opløsning, det transatlantiske finanssystem befinder sig i en sammenbrudskrise, og dets regerende etablissement, centreret i City of London, er parat til at påtvinge diktatur og fascistisk nedskæringspolitik for at forsøge at holde sig oven vande. De har vist deres fuldstændige manglende evne til så meget som at overveje, hvorfor deres liberale imperialistiske system kollapser, eller se på muligheden for at det er deres egen politik, der har ført til den nuværende katastrofe.

Denne inkompetence blev udstillet til fulde på den netop afsluttede sikkerhedskonference i München, hvor talsmænd for det gamle regime, såsom den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo og formand for Kongressen, Nancy Pelosi, forsøgte at forvandle det til et skydetelt imod Kina, netop på et tidspunkt, hvor dette land gør sit yderste for at begrænse COVID-19-virussen til fordel for hele verden.

USA og Europa skulle samarbejde med Kina og Rusland, ikke true og angribe dem, insisterede Zepp-LaRouche. Et topmøde med de fire magter, der er specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Kina, Rusland og Indien – må arrangeres i de kommende uger for at håndtere den voksende kaskade af eksistentielle kriser, som planeten står overfor, og løse dem ved at sætte det døende Britiske Imperium ud af spillet og organisere et nyt paradigme til erstatning herfor. Det er en mission, der kun kan opnås ved at tage fat på Lyndon LaRouches politik og metode; LaRouche, hvis levende eftermæle af den grund må renses og mobiliseres.

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's

Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Institutet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton Woods-system, der gennemfører hans "Fire love" fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, "et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under fejringen af FN's 75-års jubilæum (i september under FN's generalforsamling). "Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed." Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af

situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de "Fem" [faste medlemmer af] FN's Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlin-konferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt "ikke ved hverken ud eller ind", eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Frankrig og Kina bakker op om Putins opfordring til topmøde

mellem 5 stormagter Amerikansk præsidentkandidat opfordrer til 3-parts topmøde

Den 24. januar (EIRNS) – Kina og Frankrig hilser præsident Vladimir Putins forslag om et topmøde med stats- og regeringscheferne i Rusland, Kina, USA, Frankrig og Storbritannien velkommen – de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – med henblik på at diskutere, hvordan man sikrer global fred.

Præsident Emmanuel Macron sagde i går på 'World Holocaust Forum' i Jerusalem: "De fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bærer i dag et historisk ansvar. Kære Vladimir, jeg støtter dit forslag om at samle os alle sammen. Jeg vil gerne have, at vi når dertil, da det er os, der er garanterne for verdensfreden."

Talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde ligeledes i dag, at "global ustabilitet og usikkerhed øges, mens multilateralisme og FN's rolle står over for klare udfordringer. Kina støtter Ruslands initiativ til at afholde et topmøde med FN's Sikkerhedsråds faste medlemmer", og tilbyder at koordinere aktiviteterne i forbindelse dermed.

Og i USA tweetede den demokratiske præsidentkandidat Tulsi Gabbard den 23. januar: "Min personlige forpligtelse over for jer er, at jeg på den første dag af mit præsidentskab vil kontakte lederne af Kina og Rusland for at sætte et topmøde op med henblik på at afslutte den nye kolde krig og atomvåbenkapløb, som uundgåeligt vil resultere i et atomart holocaust". Dette er et ekko af Helga Zepp-LaRouches opfordring den 3. januar til et sådant trepartsmøde for at undgå krig og iværksætte massiv økonomisk udvikling.

Britiske paralleller til det amerikanske oprør

Den 19. december (EIRNS) – Vanviddet fortsætter i den amerikanske rigsretsproces og demonstrerer endnu en gang, at det ikke er andet end et orkestreret kupforsøg af ophavsmændene til "Russiagate" i de britiske efterretningscirkler og deres aktiver i det Demokratiske Parti. Nancy Pelosi, der selvfølgelig er klar over, at de latterlige rigsretssagspunkter er usande, og ikke engang ville være forbrydelser selv om de var sande, venter nu med at overføre sagen til retsbehandling i Senatet indtil det nye år, i håb om at der skal opstå et mirakel, der kan retfærdiggøre deres faktiske kriminelle hensigt. Justitsminister William Barr gjorde det her til aften klart på Fox News, at der er begået alvorlige kriminelle handlinger af kupmagerne, og at den særlige anklager John Durhams efterforskning agter at gribe fat om nældens rod, ikke kun i FBI og justitsministeriet, men også i CIA og andre agenturer. Durham har nu udbedt sig mange af de relevante dokumenter vedrørende tidligere CIA-direktør John Brennan, der kørte en stor del af Russiagate-svindlen.

Hensigten – at forhindre Trumps bestræbelser på at etablere venskabelige forbindelser mellem USA og Rusland og Kina og således opbryde den britiske imperialistiske opdeling af verden i uforsonlige blokke – er den samme som i "Ukraine", udvidelsen af kuppet, eftersom de britiske samt Obamas efterretningsfolk er hektiske for at dække over deres direkte rolle i det kriminelle kup mod den valgte Ukrainske regering i forbund med åbenlyse nazi-bander, med det formål at starte en krig med Rusland. Da det ukrainske folk overvældende stemte imod det nynazistiske regime til fordel for præsident

Volodymyr Zelenskys intention om at genoprette forbindelserne med Rusland, arbejder Trump nu sammen med Zelensky i dette øjemed. Den falske rigsretsanklage om "magtmisbrug" for Trumps bestræbelser på at afsløre denne massive forbrydelse er latterlig, men alligevel ekstremt farlig.

Situationen i Storbritannien har mange ligheder – selvom man skal være varsom her, da det er det britiske imperium, der står på spil. Boris Johnson og hans toprådgiver, Dominic Cummings, har appelleret til arbejderklassen i Storbritannien, der traditionelt er på linje med Labour-partiet, for at genoprette Storbritanniens historiske industrielle kapacitet og dens styrke inden for videnskabelig forskning og infrastruktur, med et resultat svarende til Trumps 'jordskredssejr' i traditionelle 'Demokratiske' stater ved valget i 2016. De lag indenfor både arbejderpartiet og det konservative parti, der kæmpede imod Brexit-afstemningen i 2016, som var stærkt støttet af Johnson, blev stort set fejet ud af embederne ved det nationale valg, som gav Johnson hans historiske flertal.

I både Storbritannien og USA ignoreres det hastigt fremstormende økonomiske sammenbrud. Det er aldeles muligt, at præsident Trump, når boblen brister, vil ty til LaRouche-løsningen, det amerikanske systems politik efter Alexander Hamiltons principper, snarere end til Wall Street-slænget omkring ham. Det er mindre sandsynligt, at Johnson vil gøre det samme, men hvis USA går sammen med Rusland og Kina, hvilket Trump forsøger at gøre, kan denne kombination, med Indien og andre der måtte tilslutte sig, indføre et nyt paradigme for verden, og trække selv briterne med. Dette har været LaRouche-bevægelsens hensigt igennem adskillige årtier – det ligger nu direkte på bordet, hvilket kræver fuld mobilisering af denne nations patrioter og verdens borgere.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
december 2019:**

**Rigsretssag imod Trump kan
ikke få det gamle paradigme
tilbage i kontrol//**

**Brexit + COP25-fiasko. Se
også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

Video:

2. del:

3. del:

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 21.

november 2019:

Regimeskifte og modkup verden rundt.

**Schiller Instituttets
konference sætter LaRouche på
dagsordenen.**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 31.
oktober 2019:**

**Massestrejke i gang: Chile,
Libanon, Tyskland, Argentina
og Storbritannien. Og USA?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 26. september 2019: Federal Reserve måtte intervenere for at forhindre sammenbrud – 2008 på steroider på vej

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Baggrund:

På engelsk: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Schiller Instituttets internationale formand Helga Zepp-LaRouche den 25. september

This is an unbelievable historic moment. We must change the agenda completely

Selv “Green Finance” kan ikke længere redde finansmarkederne

Af Alexander Hartmann i Neue Solidarität, Nr. 39, 26. september 2019

Likviditetsflaskehalsene på interbankmarkederne tyder på, at et finanskrak er nært forestående.

Medens den vestlige verdens reelle økonomi går mere og mere i stå, opfører massemedierne og de europæiske regeringer sig, som om der kun er et enkelt problem, som vi alle bør rette opmærksomheden imod, og som vi bør ofre alle andre interesser og opgaver for, nemlig de angiveligt katastrofale, menneskeskabte klimaforandringer. Disse medier og regeringer ophidser børn og unge mennesker til i stort tal at protestere mod de selvsamme regeringers "uvirksomhed" over for klimaforandringerne, for at få dem til at gennemføre drastiske forholdsregler for at beskytte klimaet, forholdsregler, der dog blot vil øge industriens krise og den verdensomspændende nød yderligere, uden at det fremgår, hvordan disse tiltag skal kunne "redde" klimaet.

Den store ophidselse er helt absurd, og man kan roligt gå ud fra, at alle den vestlige verdens regeringer er fuldt klare over det. Den globale kampagne for overgangen til en "Klimaneutral økonomi" kan kun forstås, hvis den ses i sammenhæng med det bankerotte globale finanssystem: Det, der udløser hele hysteriet, er ikke angsten for nogen klimakatastrofe, men angsten for de finansielle korthuses sammenbrud. "Økologiseringen af samfundet" er ikke andet end det sidste forsøg på at redde systemet med en ny gigantisk finansboble. Ikke uden grund har Institute of International Finance, finansindustriens kartel, betegnet "den grønne økonomi" som "det nye guld".

Men medens klimaaktivister i hele verden demonstrerer med ordene "Vi har kun 18 måneder igen!", tyder interbankmarkedets likviditetskrise på, at disse bestræbelser formodentligt kommer alt for sent til at forhindre et endnu mere dramatisk "klimaskift", nemlig finansmarkedernes klimaskift, der vil få alle de verdensomspændende finansspekulationers korthus – der i mellemtiden er blevet dobbelt så højt som før den sidste krise i 2007-2008 – til at styrte sammen i en sandsynligvis

meget nær fremtid.

Rent faktisk, så nærmer centralbankernes og regeringernes bestræbelser på at holde det globale finanssystem kunstigt i live efter finanskrisen i 2008 sig det umulige. Den store redningsplan fra 2008 oppustede centralbankernes regnskaber og drev statsbudgetterne mod grænsen for overbelåning, idet den flyttede rundt på den globale gældsboble og tilmed forstørrede den. I mellemtiden er den globale gæld vokset til 244 billioner US-dollars i tredje kvartal i 2018, hvilket udgør en stigning på 100 % i forhold til det foregående år. Og samtidigt har regeringernes spareforanstaltninger for at gøre redningsaktionerne "skatteteknisk holdbare" drevet erhvervslivet i sæk. Et årti med redningspakker fra centralbankerne med nul procents og nu negative rentesatser ("quantitative easing", QE) har forstørret boblen endnu mere, medens det påståede mål, at redde økonomien, mislykkedes. Og derfor står systemet nu inden længe over for en likviditetskrise, der vil kræve en endnu større redningsaktion end i 2008, hvor den amerikanske centralbank fra den ene dag til den anden udskrev op mod 16,8 billioner dollars for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud.

Genoptagning af pengetrykning

Chefen for Den europæiske Centralbank (ECB), Mario Draghi, annoncerede derfor den 12. september et nyt program for "quantitative easing" (pengetrykning), for at "stimulere væksten i eurozonen". Lederne af ECB var spaltede i det spørgsmål; der var stor modstand fra Frankrig, Tyskland og Holland – deres tre ledere repræsenterer omtrent halvdelen af eurozonen, hvad økonomi og befolkning angår. Alligevel erklærede Draghi i een af sine sidste vigtige afgørelser som chef for Den europæiske Centralbank, før Christine Lagardes tiltrædelse den 1. november, at en afstemning ikke var nødvendig, da "flertallet" var for.

Efter den nye plan sænker ECB ikke blot interbankkreditrenten

til -0,5 %, men køber desuden "på ubestemt tid" også finanspapirer fra kommercielle banker for 20 milliarder euro om måneden. Hver måned skal der opkøbes for 5 milliarder euro virksomhedspapirer og for 15 milliarder euro statspapirer. Der kommer også en ny runde af ECB-likviditetskreditter til de store banker. Disse kreditter er i "to trin" for at motivere bankerne til at udstede flere kreditter. – Men når alle indtægter ligger under nul, kommer dette næppe til at fungere.

I følge gældende regler må ECB ikke besidde mere end en tredjedel af et lands statsgæld, og derfor er det venteligt, at det "ubegrænsede" opkøb af værdipapirer kan blive væltet over på de større økonomier såsom Tyskland, Frankrig og Italien. I løbet af næste år kommer denne tredjedel muligvis til at forhøjes til halvdelen, og lande som Tyskland vil blive sat under pres for at optage endnu mere gæld – for at ECB kan fortsætte med købe ind hos de kommercielle banker og derved understøtte reserveerne hos usikre kæmpebanker såsom for eksempel Deutsche Bank.

Derfor var det ikke mærkeligt, at Draghis skriftlige erklæring var fuld af formaninger til "regeringerne med budgetoverskud" (idet de restriktive Maastricht-regler tillader højere gæld for visse lande) om at udnytte dette overskud. Eller med andre ord: de opfordres til i "inflationens" navn at give flere penge ud og optage flere kreditter. Landene uden dette råderum, som Italien, tilskyndes i stedet for til "reformer".

Rent faktisk er der ingen reel chance for, at dette program stopper den økonomiske nedtur i Europa; det vil blot øge storbankernes spekulation, i stedet for, som påstået, at få dem til at yde kreditter til produktive formål.

FED griber ind med 203 milliarder dollars.

Ingen har den krystalkugle, der præcist kan sige, hvornår korthuset falder sammen, men begivenheder som den 17. september, hvor en likviditetskrise drev interbankrenten op

til 10 % og tvang Den amerikanske Forbundsbank til for første gang i ti år til at gribe ind på døgemarkedet med en tredobbelt udstedelse af 53 og af to gange 75 milliarder dollars – 203 milliarder dollars inden for 72 timer – er tydelige advarsler, der bør tages alvorligt.

FED forkyndte som ventet den 18. september en sænkning af den ledende rente med en kvart procent på 1,75-2,0 %. Men bankens vicechef Jerome Powell sagde på samme tidspunkt intet om en fortsættelse af repo-markedindgrebet (kaldet "QE light") eller om nogen nyudstedelse af QE, hvilket betyder, at panikken muligvis ikke lader sig forhindre. Men Powell lod det alligevel skinne igennem, at der snart ville komme en QE: "Det er meget muligt, at vi må genoptage den organiske vækst af økonomien" – altså pumpe likviditet ind i banksystemet, ved at FED opkøber statsgæld og derivater fra bankerne.

FED gjorde et sammenfald af efterspørgsel fra forskellig side ansvarlig for likviditetskrisen, men det er først og fremmest de ekstremt lave rentesatser, der får "investorerne" (læs: spekulanterne) til at holde sig fra gældsbeviserne. I stedet satser de på derivater, der giver højere afkast. Og derfor står det klart, at heller ikke en yderligere sænkning af renterne – hvilket formindsker afkastet endnu mere – vil kunne løse problemet.

Derfor taler man i mellemtiden helt åbenlyst om "helikopterpenge", altså at oversvømme hele finanssystemet med så at sige ubegrænsede pengemængder. Dette var et af hovedemnerne på centralbankernes møde i Jackson Hole i Wyoming i september (se Neue Solidarität 36/2019), især fremført af Wall Street-kæmpen BlackRock som en opskrift for en "finansiel nødsituation": Centralbankerne skal trykke penge og give dem direkte til regeringerne og myndighederne (i stedet for over omvejen gennem bankerne). Og det vil i praksis sige, at centralbankerne overtager kontrollen med den statslige økonomiske politik.

Centralbankernes “kriseløsningsoperationer” kan lægge slør over krisen i endnu en uges tid, men endnu flere penge på papiret forværrer blot problemet. Som Lyndon LaRouche har advaret om i årevis, så kan systemet ikke “repaprerer” – det må erstattes af et nyt system, der bygger på tekniske fremskridt og retter sig mod den reelle økonomi, hvilende på LaRouches “fire love”, begyndende med en genindførelse af Glass-Steagalls bankopdelingssystem for at rydde bjerget af ubetalelige gældsmængder ud af verden.

Samtidigt hermed skal de nuværende centralbanker erstattes af nationalbanker med First Bank of the United States som forbillede, den bank, der grundlagdes af den første finansminister for De forenede Stater, Alexander Hamilton, for at finansiere projekter til opbygning af den unge nation.

Disse nationalbankers kreditter bør udelukkende udstedes til formål, der kan øge landets produktivitet, som for eksempel skabelsen af en moderne, højeffektiv infrastruktur.

Men først og fremmest må der gennem stort anlagte forskningsprogrammer, som for eksempel den praktiske anvendelse af fusion og åbningen og den økonomiske udvikling af verdensrummet, sørges for, at tempoet for de teknologiske fremskridt øges betragteligt.

Kun på den måde kan man sikre sig, at de på denne måde ydede kreditter også kan betales tilbage. Projekter som de, der fremføres under rubrikken en grøn “New Deal”, vil derimod sænke produktiviteten dramatisk og blot medføre, at det allerede ubetalelige gældsberg blot forøges yderligere.

**POLITISK ORIENTERING den 10.
september 2019:**

**Trump fyrer Bolton. Åbner det
det op for ny amerikansk
politik?**

**Verden behøver udvikling ikke
økofascisme. Se også 2. del
(7. min.)**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk
eller elektronisk.

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 29.

august 2019:
8 uger til Brexit –
Finansverden ønsker digitale
penge og økofascisme
for at udskyde krak –
Grønland: Geopolitisk
kamplads eller
omdrejningspunkt for
økonomisk og videnskabeligt
samarbejde?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Indhold:

4 uger til hard Brexit

Grøn fascisme

G7 i Frankrig: Ingen løsning på finanskrisen

Iran: muligt gennembrud?

Italien: Von der Leyens kup

Hong Kong: destabilisering af Kina

Grønland: militarisering af arktis, eller samarbejde om økonomi og forskning?

Jackson Hole centralbanker møde: Elektronisk valuta i stedet for dollar? Paradigmeskifte, hvor centralbankerne trykker de penge markedet behøver?

Klimahysteri: "hockey stick"-model ophavsmanden tabte en retsag

Rumkapløb igang

POLITISK ORIENTERING den 20. juni 2019:

Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

Mens statsanklagere retter blikket mod briterne og Obamas gerningsmænd bag

Russiagate, går krigspartiet grassat. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 9. maj 2019

Den seneste afsløring fra en aktindsigt (FOIA – Freedom Of Information Act) om Christopher Steeles beskudte handlinger er endnu en 'bombe' der viser, at man skal holde briterne ansvarlige for det farlige kupforsøg mod præsident Trump. Og i takt med at der dagligt dukker flere beviser op på den britiske rolle, i direkte koordinering med Obamas efterretningsteam, hvor skal USA's udenrigsminister Pompeo gå hen for at piske en anti-russisk, anti-kinesisk stemning op? Til London, selvfølgelig, hvor han proklamerede, at 'det særlige forhold' (Special Relationship) mellem USA og U.K. blomstrede!

I denne uges webcast gennemgår Helga Zepp LaRouche optrapningen af 'brændpunkterne', af især Pompeo og Bolton, der agerer i modstrid med præsident Trumps ofte gentagne ønske om at have gode samarbejdsrelationer med de to nationer. Idet hun betegner de rablende anti-kinesiske beskyldninger fra efterretningsfolk, kongresmedlemmer og medier som et 'raserianfald mod den gule fare', understreger hun betydningen af at få handelsforhandlingerne mellem USA og Kina tilbage på sporet, som et skridt i retning af USA's deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

POLITISK ORIENTERING og Schiller Instituttets Venners VALGMØDE med Tom Gillesberg (København) og Hans Frederik Brobjerg (Nordsjælland) den 9. maj 2019

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg, og Schiller Instituttets Venners kandidater uden for partierne Tom Gillesberg i Københavns storkreds og Hans Frederik Brobjerg i Nordsjællands storkreds.

Lyd:

Pompeo og Bolton drager verden mod krig mens Trump bevæges mod samarbejde

Den 8. maj (EIRNS) – Intensiteten af de voldelige erklæringer mod både Rusland og Kina, der kommer fra USA's udenrigsminister og den nationale sikkerhedsrådgiver, Pompeo og Bolton, står i skarp kontrast til præsident Donald Trumps bestræbelser på at etablere venlige forbindelser med Rusland

og at forhandle om en konstruktiv samarbejdsaftale med Kina. Ved at fremprovokere kriser i flere brændpunkter – Venezuela, Iran, Korea – og rette ekstreme angreb mod Kina og Rusland, er Pompeos aktuelle turné i Europa et åbent fremstød for militær konfrontation, ved bevidst at erklære, at fredeligt samarbejde skal erstattes med geopolitisk konflikt. På Arktisk Råds møde i denne uge fortalte han medlemslandene, at deres historiske tilgang til en fælles og fredelig udvikling af regionen skal afsluttes, at de må tilslutte sig USA's fordømmelse af indbildt kinesisk og russisk "aggression" og sammenlignede endog Kina med det nazistiske Tyskland. Pompeo annullerede derefter et planlagt besøg i Tyskland uden at informere tyskerne om årsagen, for at flyve til Irak hvor han belærte irakerne om, at de skal beskytte amerikanske tropper i deres land fra et forestillet iransk angreb. (Det irakiske udenrigsministerium meddelte i en erklæring efter Pompeos afsked, at premierminister Adel Abdul-Mahdi havde fortalt ham, at "hans land ville fortsætte med at styrke venskab og samarbejde med alle venlige nabolande, herunder Iran.")

Pompeo besøgte derefter Storbritannien, hvor han udgød: "Det var tydeligt i mine samtaler både med Jeremy Hunt og med premierminister May, at det særlige forhold ikke blot består, det blomstrer." Han fortalte pressen, at Arbejderpartiets leder Jeremy Corbyns afslag om at støtte den amerikansk støttede falske "præsident", Juan Guaidó, i Venezuela var "modbydeligt".

Og dog, præsident Trump var på næsten samme tidspunkt i færd med at udsende endnu et tweet, der stemplede briterne som de primære gerningsmænd i det forræderiske kupforsøg mod hans præsidentskab. Han skrev: "Denne britiske spion, Christopher Steele, forsøgte ihærdigt at få dette (det falske dossier) ud før valget. Hvorfor?"

Trump henviser til afsløringen af et dokument, indeholdt i loven om informationsfrihed (FI0A), der blev offentliggjort den 7. maj i kraftigt redigeret form af viceudenrigsminister

Kathleen Kavalec, fra et møde hun holdt sammen med tidligere MI6-agent Steele den 11. oktober 2016 – en måned før valget og kun ti dage før Comey m.fl. indgav en ansøgning ved FISA-domstolen (Foreign Intelligence Surveillance Court), der anmodede om godkendelse til at spionere mod Trump-kampagnen, hvis anmodning udelukkende afhang af det falske Steele-dossier. Kavalecs notater viser, at Steele var “ivrig efter at se denne information komme frem før den 8. november”, dvs. valgdagen. Denne rapport bekræfter, at Steele handlede på sit tidligere erklærede had mod Donald Trump på vegne af det Britiske Imperium og Hillary Clinton-kampagnen (som havde betalt for Steeles dossier). Dette udgjorde en direkte indblanding i det amerikanske valg på vegne af en fjendtlig udenlandsk magt – ikke russerne, men det Britiske Imperium.

Ironisk nok, har Joe Biden, den mere end 70-årige demokrat, der nu har bekendtgjort sit kandidatur til præsident, fortalt en bidragsindsamler, at han havde modtaget et opkald fra premierminister Theresa May, som udtrykte “bekymring” over Donald Trump og opfordrede ham til at stille op imod ham. Således var det ikke kun den britiske efterretningstjeneste, som greb ind i det amerikanske valg, men den britiske regeringsleder er også direkte indblandet, desperat efter at besejre Trump. Faktisk offentliggjorde Overhuset en rapport i december 2018 med en advarsel om, at det “særlige forhold” ikke kunne overleve en anden periode med Donald Trump, og at det ikke kunne tillades.

De der i løbet af det sidste halve århundrede har forsøgt at afvise eller tilbagevise Lyndon LaRouches fastholdelse af, at det Britiske Imperium var USA's historiske, og fortsat, primære fjende af en civiliseret verden, bliver nu tvunget til at bearbejde denne grundlæggende fejl i deres forståelse af historie og aktuelle forhold. Fremkomsten af en præsident der ikke er bange for at afsløre britisk bagvaskelse, der er imod imperiale krige, og som fremmer samarbejde mellem Rusland, Kina og USA, har tvunget briterne til at afsløre dem selv, som

den styrende kraft bag deres korrupte aktiver i USA, der i stigende grad har tjent imperiet siden Franklin D. Roosevelts død og mordet på John F. Kennedy. Dette gælder især for regeringerne under Bush-familien og Barack Obama, hvis tilhængere i dag desperat forsøger at fortsætte kupforsøget mod Trump på trods af sammenbruddet af svindelnummeret med "Rusland-samarbejdet". Endnu værre er, at Bolton/Pompeo/Pence-trioen åbent modarbejder stort set ethvert skridt, som Trump har taget for at genoprette USA's suverænitet, ved at prædike geopolitiske splittelser og krigstruende konfrontationer, der truer med en ny global krig.

Denne modsætning i den amerikanske politik kan og må løses ved at bringe USA ind i et nyt paradigme af samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej, i bekæmpelsen af terrorisme og i etableringen af en ny økonomisk verdensorden. Det eneste sikre middel til at løse denne eksistentielle opgave som menneskeheden står over for er, at præsident Trump frifinder Lyndon LaRouche og således gør LaRouches tanker om dette nye paradigme tilgængelig for borgerne i USA og den menneskelige familie af nationer.

Vær optimistiske! Samtalen mellem Trump og Putin fremskynder det nye paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige, som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet for at opnå noget positivt;
- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de

strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.

POLITISK ORIENTERING den 25. april 2019.

Nyt Bælte og Vej-Forum i Beijing viser vejen for det nye paradigme

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Udfyldning af hullerne i 'Bæltet og Vejen'

Den 23. april (EIRNS) – Fra 25. april til 27. april finder det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde sted i Beijing, Kina. 130 lande vil der være repræsenteret af 37

stats- og regeringschefer, 360 ministre og 5.000 delegerede fra alle disse lande. Selv før forummet begynder er det klart, at mange lande ved forsamlingen vil tilslutte sig det nye paradigme, som opbygges omkring Bælte- og Vejinitiativet, med respekt for suverænitet, fremtidig udvikling og den anden parts interesse.

Der udestår dog vigtige politiske huller. For det første er det endnu ikke klart, hvilket niveau af delegation som USA vil sende, men det er sikkert, at det ikke vil være på det niveau, det burde være – nemlig på niveau af præsident Donald Trump selv. For det andet vil Indien slet ikke deltage, ligesom de ikke deltog i det første Bælte and Vejforum for to år siden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi og den indiske udenrigsminister Vijay Keshav Gokhale afholdt imidlertid et bilateralt møde i Beijing, hvor begge parter forpligtede sig til at fortsætte den såkaldte "Wuhan-proces", en henvisning til et uformelt topmøde mellem Xi Jinping og Narendra Modi for et år siden, som lagde grundlaget for strategisk samarbejde mellem de to lande. Wang meddelte, at et andet sådant topmøde er under forberedelse.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at selv om ånden i 'Den Nye Silkevej' fortsat spredes hurtigt, udestår der stadig et meget stort arbejde. Udover de to store huller, USA og Indien, ser det Britiske Imperium at dets interesser er eksistentielt truede, og reagerer derefter. Der var et virkelig forfærdeligt terrorangreb i Sri Lanka i denne uge, hvor 310 mennesker blev dræbt, og mange flere blev såret. Dette var større end Mumbai-angrebet for omkring 15 år siden, og det var klart meningen at ødelægge Sri Lanka, som er en af hjørnestenene i den 'Maritime Silkevej' i Sydasien. Sri Lanka er også blevet mål for modstanderne af Silkevejen, for angiveligt at falde i Kinas 'gældsfølde'.

Briterne forbliver også engagerede i at vælte, eller i det mindste at lamme, Trump-administrationen, til trods for at den længe ventede Mueller-rapport efterlod dem tomhændede. Og de

aktiverer også deres neokonservative aktiver i og omkring Trump-administrationen, som f.eks. udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton for at sætte USA på konfrontationskurs med Kina og Rusland.

Begge disse udsatte lande gør det klart, at de er dødtrette af sådanne provokationer. Kinas flådestyrke holder militære øvelser for at fejre sit 70-års jubilæum og bemærker i den forbindelse, at de ikke forsøger at 'vise muskler', men at de heller ikke vil lade det Sydkinesiske Hav blive omdannet til et nyt Balkan af udenlandsk indblanding. Og i morgen starter den 8. Internationale Sikkerhedskonference i Moskva med forventet 1.000 deltagere fra 111 lande, herunder 35 delegationer ledet af forsvarsministre, med et centralt fokus på den farlige tendens med indgriben uden for eget territorium, som praktiseres af USA, Storbritannien, EU og andre.

Det er også blevet meddelt, at præsident Trump vil tage til London i juni til 75-årsdagen for D-dag, og at han vil blive modtaget med ceremoniel pomp og pragt af den affældige dronning selv. Det ville være helt passende for præsident Trump at gøre sit besøg betinget af, at han først modtog en formel undskyldning fra dronningen, for det statskup som hendes efterretningstjenester forsøgte at udføre imod ham.

**En uge med intenst
diplomati.. løfte, fare,**

vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er "Earth Day", den hedenske tilbedelse af "Moder Jord", der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et "Børnenes Korstog" for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed,

territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forøgelse af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme, for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps

optimistiske syn på Kina og den potentielle “storslåede aftale” med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løgnen om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

Tre mænd har beviserne, og London er mørklagt

Den 11. april (EIRNS) – Så vidt vides, er der kun tre mænd som

har afgørende beviser for, at russerne ikke hackede den Demokratiske nationale Komité (DNC) i 2016, og er villige til at fremlægge dem. Selv efter sammenbruddet af skrønen om "Rusland-samarbejdet", da specialrådgiver Robert Muellers undersøgelse ikke var i stand til at finde noget aftalt spil mellem Rusland og Trump-kampagnen, var den stadig sejlivede løgn, at Rusland hackede DNC og gav de hackede data til WikiLeaks, stadig kernen i det Britiske Imperiums hensigt om at sætte USA op imod Rusland.

En af de tre er den tidligere tekniske direktør for Det nationale Sikkerhedsagentur (NSA), William Binney, som har fremført alle de kendte kriminaltekniske beviser på, at dataene blev overført fra DNC's eget netværk frem for via internettet, så det var en insider "lækage" eller lignende, snarere end et hack. Daværende CIA-chef, Mike Pompeo, mødtes med Binney på præsident Donald Trumps foranledning i oktober 2017, men fulgte aldrig op på det interview og fortsatte med at insistere på, at Rusland havde hacket DNC. Binney blev efterfølgende aldrig udspurgt af efterforskere eller bedt om at vidne for Kongressen.

Binneys undersøgelse er den eneste kendte undersøgelse baseret på kriminaltekniske beviser, hovedsagelig fordi FBI på uforklarlig vis har undladt at beslaglægge DNC-serverne efter det påståede hack, som præsident Trump ofte har påpeget. LaRouche PAC interviewede William Binney i dag: Se "Bill Binney om arrestationen af Julian Assange." Den anden af de tre mænd, med endegyldige beviser, er Storbritanniens tidligere ambassadør Craig Murray, en ven af WikiLeaks' grundlægger Julian Assange. Murray fortalte den britiske avis Guardian den 10. december 2016, at CIA's påstand om at Rusland hackede DNC's e-mails var "bullshit". Murray sagde: "Jeg ved hvem der lakkede dem." Han fortsatte: "Jeg har mødt den person, som lakkede dem, og han er bestemt ikke russisk, og det er en insider. Det er en lækage, ikke et hack; det er to forskellige ting". Murray fastholder stadig dette i dag, men

er aldrig blevet indkaldt til at vidne for efterforskere eller til Kongressen.

Den tredje mand er Assange selv, der fortalte tidligere Rep. Dana Rohrabacher (R-CA) på deres møde i midten af august 2017, at "jeg har fysisk bevis på, at russerne ikke gav mig dette ...". Rohrabacher ønskede at diskutere dette med præsident Trump, men han var sat ud af spillet. Hverken Kongressen eller efterforskere har heller ikke interviewet Assange. Assange fortsatte med at fortælle kongresmedlemmet: "Jeg har fysiske beviser, som jeg gerne vil fremlægge, når jeg kan forlade den ecuadorianske ambassade uden at blive arresteret". Men vent – blev han ikke lige slæbt ud fra ambassaden af det Britiske politi og arresteret her til morgen? Kunne det ikke have noget med dette at gøre?

Ja vist – det har det faktisk. Efter sammenbruddet af Russiagate og begyndelsen af justitsminister William Barrs igangværende efterforskning af dette svindelnummer og dets oprindelse, er London i dyb mørklægning. Selv om USA har bedt om at Assange udleveres for at blive konfronteret med en falsk anklage om sammensværgelse i det østlige distrikt i Virginia, har operationen for at tvinge ham ud af asyl på den ecuadorianske ambassade, britiske, ikke amerikanske, fingeraftryk over det hele. Mange amerikanske "strammere" er dog stadig voldsomt imod Assange; i det mindste håber London på at mudre farvandet for at forhindre sandheden i at komme ud. Lad os få den ud!

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

Britisk veludtænkt modtræk til LaRouches plan: Krig, folkemord, statskup, slut med national suverænitet

Den 29. jan. (EIRNS) – I løbet af 50 års videnskabelig indsats og organisering har Lyndon LaRouche og hans internationale bevægelse konsekvent præsenteret, og hjulpet med at skabe, et nyt paradigme, som et menneskeværdigt alternativ til det døende Britiske Imperium. Et videnskabsbaseret fysisk økonomisk system tager nu form omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Genopretning af national suverænitet og en afslutning på britisk geopolitik er ved at vinde frem i takt med Ruslands strategiske indgriben i Syrien, og præsident Donald Trumps hårde anstrengelser for også at afslutte geopolitikken, som det ses på eksempelvis den koreanske halvø og hans tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. En bredere, fungerende alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien ville naturligvis besegle geopolitikkens skæbne for

evigt.

Det Britiske Imperiums reaktion på denne eksistentielle trussel mod deres system har talt sit tydelige sprog.

- Idet USA og Kina på instrukser fra præsident Trump og Xi Jinping forbereder sig på vigtige handelsdrøftelser i Washington senere på ugen, lancerede Storbritanniens lydige apparat i det amerikanske justitsministerium med upåklagelig timing en 23-punkts kriminel anklage mod den kinesiske chipgigant Huawei – designet til at sabotere disse drøftelser. Og i dag afholdt Senatet og Storbritanniens apparat af krigshøge i det amerikanske efterretningssamfund høringer om at fordømme Rusland og Kina og deres alliance for at være den største trussel mod amerikansk national sikkerhed – fordi de er stærkt optaget af den videnskabelige og teknologiske udvikling af deres nationer og på grund af Bælt- og Vejinitiativet.
- Det samme britisk ledede slæng forbliver opsat på at vælte præsident Trump eller køre ham i sæk med deres geopolitiske gambitter. De opfinder ikke-eksisterende forbrydelser; forsøger at indfange ofre i forbrydelser, som de selv har begået, og hvis intet af det virker, politisk 'waterboard' og på anden vis terrorisere dem til juridiske studehandler for løgnagtigt at anklage præsidenten.
- Briterne fortsætter med at organisere stærkt for den grønne affolkning af planeten, med Tyskland i centrum for deres bestræbelser. Til deres kriminelle, uvidenskabelige kampagner for de-nuklearisering, de-karbonisering og de-dieselficering har de tilføjet deres insisteren på, at vigtige, absolut sikre, ukrudtsmidler, såsom glyphosat (anvendes i vid udstrækning i landbruget som Round-Up) forbydes med den begrundelse, at de er "kræftfremkaldende. "Dette er som den tidligere miljøkampagne for at forbyde brugen af DDT, hvilket

forbud førte til millioners død som følge heraf. Det er forsætligt folkedrab.

- Storbritanniens slæng af hønsehøge i Washington er blevet sat i højt gear for at gennemføre regimeskifte i Venezuela – ikke for at komme det lidende venezuelanske folk til undsætning, som de proklamerer, men for at sætte en stopper for den Westfalske Freds system for national suverænitet. De har også til hensigt at nægte Kina og Rusland nogen rolle i hele Latinamerika – især Bælt- og Vej-alternativet til deres døende spekulative system.

Den mest effektive måde at sikre at disse farlige britiske forhalingsmanøvrer mislykkes, er at stoppe deres forsøg på statskup mod præsident Trump i USA – som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har insisteret på. Og, som led i det, at sikre at Lyndon LaRouche, 30 år efter hans uretfærdige fængsling, endelig frifindes, og at hans politik bliver vedtaget af alle nationer rundt om i verden, især i USA.

**POLITISK ORIENTERING den 10.
januar 2019:**

**Velkommen til 2019: Ud af
kaos kan skabes en ny bedre**

verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.

Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?

De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.

Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.

Finanssystemets fortsatte disintegration.

Yemenitiske fredsforhandlinger.

Folketingsvalg i Danmark.

Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?

Lydfil: